

MENESTYKSEN AVAIMET

ELI

KIRJANEN SALATUISTA VOIMISTA

1925

KIRJOITTANUT

— I — N

[L. Mikkonen]

KUSTANTAJA T. YLILUOMA

KIRJANEN,
SALATUISTA VOIMISTA

KIRJOITTANUT

— I — N

PAINETTU 1927
TAMPEREEN TYÖVÄEN
KIRJAPAINOSSA

JOHDANTO.

Pyrkimys menestyä maailmassa on kaikille ominaista. Että tämä on aivan luonnollista ja ymmärrettävää, johtuu pohjaltaan olemassaolon taistelusta, jossa paremmin menestynyt pitää paremmin puolensa ja selviytyy vaikeuksista helpommin kuin joku toinen, huonommin menestynyt. Tämä on selviö. Keinot, miten menestys saavutetaan, ovat monet ja olosuhteiden ja tilanteiden mukaan sovitettut, joten jokainen omassa elämässään voi ne oppia. On kuitenkin itsestään selvää, että menestyminen ei johdu mistään patenttikeinoista, vaan siitä, minkä kukin elämässä ottaa päämääräkseen ja miten siihen pyrkii. Oma toiminta johtaa toisen menestykseen, toisen perikatoon, kuten saamme ympärillämme joka päivä nähdä. Haluttaessa päästä menestyksen salaisuuden perille tutkitakoon niitä, jotka ovat elämässään saavuttaneet menestystä. Heistä voi paljon oppia.

Tässä kirjasessa kosketellaan erilaisia asioita persoonallisen magnetismin, hypnotismin ja spiritismin aloilta. Ehkäpä niistäkin on jotain apua kysymyksen selvittämiseksi.

I.

HENKILÖKOHTAINEN VAIKUTUSVOIMA.

Menettelytapa, kuinka voi saada toisen henkilön mielenkiinnon kohdistumaan itseensä.

Kaikki tämänlaatuiset asiat ovat luonteeltaan sellaisia, että ne onnistuakseen vaativat ehdottomasti rauhallisen ympäristön, jotta voidaan hyvin keskittää ajatukset. Harjoittelun paikaksi voidaan ajatella avointa paikkaa ulkona luonnossa, jossa varmasti tietää olevansa yksin tai myös huonetta, missä yksin ollen, kenenkään tietämättä aivan täydellisesti voi antautua ajateltuun harjoitteluun. Tämän tarkoituksensa saavuttaminen, nim. toisen henkilön mielenkiinnon herättäminen, tapahtuu seuraavalla tavalla:

Istutaan hyvin levolliseen asentoon, huoneessa keinutuoliin tai muuhun sopivaan paikkaan, lasketaan kaikki lihakset ja yleensä koko ruumis mukavimpaan asentoon, poistetaan kaikki jännitys, sekä sielullinen että ruumiillinen, mikäli se vain on mahdollista. Kaikissa mielen-tiloissa ei ole ollenkaan mahdollista saada vaadittavaa lepotilaa, kuten esim. kiihdyksissä tai muuten epänormaalisissa tilassa. Jos ei täysin levollista mielialaa voida saavuttaa, on paras jättää harjoittelu toiseen kertaan. Myös on parempi, ettei mitään pakkoa käytetä, sillä siten ei saavuteta mitään tulosta. Tunnettua on, että »väkisin metsään viety koira ei oravia hauku».

Kun tarpeellinen rauhallisuuden tila on saavutettu, suunnataan ajatukset ja koko huomiokyky siihen henkilöön, jonka mielenkiinto halutaan herättää. Asiaan ei vaikuta onko kyseessä oleva henkilö lähellä tai kaukana. Vaikutus on sama, sillä tällainen ajatussäteily ei tunne esteeksi

välimatkaa. Voidaan ajatella jotakin tapausta, missä ajateltu henkilö on ollut osallistuneena tai jotain paikkaa, missä on hänet tavannut. Häntä pitää ikäänkuin pistellä omilla ajatusvirroillaan, niin että hän lopultakin tulee kiinnittäneeksi mielenkiintonsa, huomionsa tuohon häntä ympäröivään ajatukseen, siis henkilöön, joka tämän ajatussäteilyn sai aikaan. Samalla kun kiinteästi ajatellaan, voidaan, jos tilaisuus sallii, myös lausua ääneen: »Minä haluan kiihkeästi, että N. N. ajattelee minua.» Ääneen lausuminen vaikuttaa, että ajatukset pysyvät koossa. Lausuttua ajatusta ja asianomaista henkilöä täytyy ajatella tarkasti. Näin voi harjoitella pelkästään ajattelemalla tai mielessään kertaamalla ajatuksen ilmaisevaa lausetta.

Harjoittelua voi aina kerrallaan jatkaa niin kauan, kun tuntee voivansa kohdistaa mielenkiintonsa ja keskittää ajatuksensa kysymyksenalaiseen asiaan.

Kuten edellä on huomautettu, ei pakotettu ajatusten keskittäminen ole tulokseen johtavaa. Jos ajatukset risteilevät missä tahansa muualla, mutta eivät kiinnny siihen, mihin haluaisi, on parasta lopettaa harjoittelu.

Tämän teorian mukaan siis henkilö, jota ajatellaan, pakostakin joutuu toisen henkilön ajatussäteilyn vaikutuspiiriin, saaden jatkuvasti tältä viestejä. Ettei tämä ole perätöntä, huomautettakoon, että tällaista ajatuksellista vuorovaikutusta tapahtuu itsetiedottomasti. Jonkun henkilön ajatellessa toista joutuvat heidän ajatuksensa toistensa yhteyteen. Tämän ilmiön lienee monikin huomannut omasta kokemuksestaan, jos on vähänkin sattunut kiinnittämään huomionsa siihen. Utta ei siis tämä edellä esitetty menettelytapa ole olemukseltaan. Ero on vain siinä, että näin harjoitellen vaikutetaan toisiin henkilöihin tietoisesti, kun taas itsestään tapahtuvat ajatusvaikutukset ovat vaistomaisia, satunnaisia. Tässä, niinkuin muussakin inhimillisessä toiminnassa voidaan määrätietoisen, järjestelmällisen toiminnan avulla saada paras tulos.

Seuraa aivan itsestään kysymys, minkälaisen vaikutuksen tahtoo ja voi saada tehdyksi ajattelemaansa henkilöön. Herätetty mielenkiinto ei sellaisenaan ole vielä saavutus.

Tietenkin on tarkoitus, että tuo herätetty mielenkiinto on suopea ja että siitä seuraa jotain enempää, tutustumiseen halua t. m. s. On varmaa, että omat ajatuksemme sellaisinaan kuvastuvat ajatellun henkilön tietoisuuteen. Niin korpi vastaa kuinka sinne huudetaan, sopinee tähänkin. Jos ajatuksillamme on jokin määrätty suunta, joko oman edun, hyödyn tai sellaisen tavoittaminen, saa ajatussäteilyn vaikutuspiirissä oleva henkilö jotakin samantapaista vaikutusta. Vilpittömässä mielessä tapahtuva ajatusväreily saa aikaan samanlaisen meitä itseämme kohtaan. Huono ajatus taas herättää vastaavanlaisen vaikutuksen.

Joka tapauksessa on mielenkiintoista tehdä tällaisia kokeita. Ja vaikka ei alussa sattuisikaan saamaan toivottua tulosta, ei ole syytä jättää asiaa sikseen. Kehitys tässä kuten muussakin toiminnassa on mahdollinen.

Mielenkiinnon herättämiseksi itseänsä kohtaan voidaan käyttää muitakin keinoja. Näistä tulkoon mainituksi eräs, jolla on ehkä suurikin merkitys mielenkiinnon herättämisessä itseänsä kohtaan. Se on silmien, katseen avulla tehtyä vaikutusta. Tämä luonnollisesti edellyttää olemista henkilön välittömässä läheisyydessä. Katse on usein se, josta alkuvaikutus lähtee, mikäli on kysymyksessä eri sukupuoliin kuuluvien välinen seurustelu, ja josta seuraa tuttavuuksien solmiaminen. Katseen vaikutusta käyttää esim. tyttö, joka tahtoo herättää pojan mielenkiintoa. Ja monessa muussakin tilanteessa tulee tarpeelliseksi katseen avulla vaikuttaa toisiin ihmisiin. Muistettava on, että sen tulee tapahtua niin hienotunteisesti, ettei asianomainen tunne olevansa »kiusallisen huomion» esineenä. Katseen avulla osaa kukin herättää mielenkiintoa, kun muistaa, että ajatus keskitetään samalla tarkoitettuun henkilöön.

Toisen henkilön saamisesta vaikutusvallansa alaiseksi.

Tämä ei oleellisesti poikkea edellä esitetystä menettelytavasta. Tällä harjoittelulla tahdotaan vaikuttaa jo tunnettuun henkilöön, joko sellaiseen, jonka kanssa on epä-

sovussa tai muuten tahtoo vaikuttaa esim. jonkin kaupan, lainan t. m. s. tekemistä mahdolliseksi ja omalta kannalta paremmaksi toteuttaa. Mikäli on kysymys vihamieheen suhtautumisesta ja tahtoo saada erimielisyyden poistetuksi tai jos on kysymys muunkinlaatuisesta vaikutuksesta, voi menetellä esim. seuraavalla tavalla:

Otetaan hyvin levollinen asento, omaksutaan rauhallinen mieli. Istuen pöydän viereen kirjoitetaan paperiarkille esim. tähän tapaan: »Minä haluan lopettaa riitani N. N. kanssa», tai: »Minä hartaasti toivon, että N. N. tekisi minua kohtaan oikein tai korjaisi tekemänsä vääryyden», tai jonkin kysymykseen tulevaa asiaa koskevan lauseen. Paperilla olevaa lausetta ajatellaan tai toistetaan ääneen, jos siihen on tilaisuutta. Pääasia on, että koko tahdonvoima voidaan kohdistaa tähän ajatukseen. Jos täten on tarkoitettu ajatusvaikutus saatu tapahtumaan vaadittuun suuntaan, on vihamielinen henkilö saanut samantapaisen muodon ajatuksilleen kysymyksessäolevasta riita-asiasta. Hän on syventynyt miettimään, mikä tuossa asiassa on oikeus, ja jos hän on kyllin herkkä vaikutukselle, on hänen ajatuksensa kulkenut, kuvaannollisesti sanoen, toisen talutusnuorassa.

Kun tällaista voi saada aikaan vain puhtaastaan ajattelulla, on se jo ilahduttavan paljon. Harjoituksia on jatkettava hellittämättä. Ajateltakoon, miten suuren työn, ankaran harjoittelun tuloksena on päämäärä ja toivottu kuntoisuus esim. urheilijalla, ennenkuin hän sen ominaisuuden saavuttaa ja voittaa laakerinsa! Samoin on syytä näitäkin harjoituksia kiinteästi jatkaa, vaikkapa joka ilta, jos tilaisuutta on. Tämä vuorokauden aika muutenkin on sopiva erityisesti näille harjoituksille, koska ne vaativat sekä ulkonaisen että sisäisen, sielullisen rauhallisuuden. Ajatuksellinen toiminta saa sille sopivan kaikupohjan, jos niin haluaa sanoa. Ilta on sopivin tällaiseen n. s. ajatussäteilyyn, sillä silloin voi parhaiten koota ajatuksensa ja antaa vaikutusta muille.

Kuinka suuret mahdollisuudet ovatkaan näillä harjoittelulla! Ajateltakoon, miten usein puhumalla voidaan

oma asia, jokin hanke t. m. s. saada toteutetuksi monet esteet tieltä pois! Vakuuttava puhe vaikuttaa monesti arvaamattoman paljon. Ja kuitenkin puhuessa täytyy voittaa toisen vastaväitteetkin lisäksi. Ajattelemalla voidaan antaa vaikutuksia kenelle tahansa, tavata henkilö, jonka kanssa olisi ehkä mahdotonkin puhella tai mitään vaikuttaa. Lavea toimiala on siis ajatusvaikutuksilla.

II.

HYPNOTISMI.

Katseella hypnotisoimisesta.

Hypnotismi yhdistyneenä suggestioon on tieteellisesti kokeiltu ja varmoihin perusteisiin nojaava menettelytapa, jonka avulla voi antaa niin voimakkaita vaikutuksia, että hypnotisoitu tuntee olevansa unessa, jos hypnotisoija niin tahtoo, hänelle voi uskotella, että hänellä on kädessään kukkanen, vaikka siinä onkin esim. nenäliina j. n. e.

Kuten jokainen vähänkin asiaan syventynyt tietää, tarvitsee hypnotismi oikein onnistuakseen suggestion eli uskottelun tai kuvittelun apua. Hypnotismin ei ole mahdollista onnistua ilman suggestiota, koska ne kuuluvat läheisesti yhteen. Hypnotismi ei ole olemukseltaan mitään yliluonnollista. Sillä ei ole mitään tekemistä minkäänlaisten taikomisten, henkien manaamisten t. m. s. kanssa. Spiritismi ja muu henkien esille kutsuminen on kokonaan eroitettava hypnotismista.

Hypnotisoiminen voidaan panna toimeen erilaisilla tavoilla, joskin oleellisinta siinä on katseen voima. Hypnotisoitavan täytyy olla heikomman (luonteensa ominaisuuksilta) tai henkisesti alemmalla tasolla kuin hypnotisoijan. Samoin on soveliainta hypnotisoida käskyläisen asemassa olevia, kuten esim. palvelijoita, sotilaita y. m. s.

Hypnotismi on siis suggestioon perustuva siten, että hypnotisoija saa kokeiltavansa henkilön uskottelemaan, uskomaan todeksi sen, mitä hypnotisoija hänelle sanoo. Siten voi saada hänet esim. vaivutetuksi uneen, vieläpä

tekemäänkin sitä, mitä häneltä tällöin vaatii. Myös voi henkilö, jota usein on hypnotisoitu tai on erityisen herkkä siihen, vaipua itsestäänkin uneen.

Hypnoottisen unitilan aikaansaaminen.

Hypnotisoiminen vaatii, kuten kaikki muukin, harjaantumista. Mitä kehittyneempi on, sen paremmin voi saada unitilan syntymään. Vasta-alkajalla ei ole muuta keinoa oppiakseen kuin kokeilla itse. Jälempänä on lyhyesti selostettu tavallisin menettelytapa hypnoosin aikaansaamiseksi.

Asetetaan hypnotisoitava mukavasti istumaan ja käsketään katsoa hypnotisoijaa kiinteästi silmiin. Siten hän on pakoitettu kiinnittämään kaiken huomionsa kokeeseen, joka onkin välttämätöntä. Kehoitetaan ajattelemaan vain unitilan syntymistä. Näin katsoen kiinteästi jonkun aikaa on sanottava huomaavansa unen ensimmäisiä vaikutuksia, kuten silmäluomien raskautta, ajatuksien vellostumista t. m. s. Jos voi huomata, että hypnotisoitava todella uskoo tai tuntee näin olevansa unen esitilassa ja katseen käyvän jäykäksi, sanotaan pontevasti, mutta samalla rauhallisesti: »Nyt Te nukutte», ja painetaan kevyellä käden kosketuksella silmät kiinni. Jos koe ei ensi kerralla onnistu, voi sen uudistaa jonkun ajan perästä, kuitenkin vasta toisena päivänä.

On useitakin menettelytapoja unen synnyttämiseksi, ja joka kokeilee ja on onnistunut pääsemään alkuun, saa monta ohjetta ja kokemusta asiassa kokeillessaan. Hypnotisoimisessa käytetään myös kädenliikkeitä apuna, sillä ne lisäävät suggestiota eli uskottavuutta. Mitään henkisiä virtoja ei hypnotismissa nähtävästikään kulje henkilöstä toiseen. Hypnotismin metodeja on useitakin, mutta jokainen muodostelee kokemuksen kasvaessa hänelle sopivan menettelytavan. Joka tapauksessa on suggestio kuitenkin se pohja, jolle unitilat voidaan synnyttää.

Hypnotisoitavia ovat yleensä kaikki ihmiset, sivistyneet ja sivistymättömät. Eroa on kyllä siinä, että henkisesti

kehittynyt, itsenäinen henkilö on vaikeammin hypnotisoitava kuin vähemmän kehittynyt.

Hypnoosin toimeenpano onnistuu parhaiten rauhallisessa ympäristössä, jossa kukaan sivullinen ei ole häiritsemässä, joten huomio on täysin kiintyneenä kokeeseen molemmiltakin asianosaisilta, mutta erittäinkin hypnotisoitavalle tämä on välttämätöntä. Hypnosin onnistuminen riippuu siitä, missä määrin ollaan kokeeseen keskittyneinä, siihen täydellisesti antautuneina.

Hypnoottiseen uneen vaivutettu on myös välttämättä herätettävä. Parhain keino herättämisessä lienee käyttäen taaskin suggestiota. Siis voidaan sanoa esim.: »Nyt Te heräätte», tai muuta siihen tapaan. Ruumiillisesti vaikuttavia keinoja, ravistelemista t. m. s. ei ole käytettävä, sillä ne vaikuttavat haitallisesti hermostoon eivätkä ole tepsiviä syvemmin nukkuneeseen. Jos siis kykenee jonkun nukkuttamaan, *on hänet myös osattava herättää!* Ja ellei asiaa täysin tunneta, ei kokeiluun pitäisi ryhtyä.

Hypnotismin sovelluttaminen käytännölliseen elämään.

Mikäli on puhe hypnotismista, etenkin kun on tilaisuus sitä opiskella, painostetaan usein sitä, että sen oppimisen kautta saavutetaan mitä yleensä halutaan, siis että hypnotismi olisi joku taikakeino, jolla saavutetaan hyvinvointi y. m. ja että se avaisi tiet menestykseen. Lisäksi painostetaan sitä, että hypnotismi olisi välttämätön jokaiselle ihmiselle. On aivan suotta yhdistää tämä hypnotismiin. Se mikä kiinnostaa suurenyleisön mieltä hypnotismiin, on pyrkimys tulla sen olemus tuntemaan, kuten tiedonjano yleensä vetää ihmistä oppimaan. Jos tahdotaan selittää hypnotismin tuottavan aineellista etua, tarkoitettaneen ehkä hypnotismia rikollisuuden palveluksessa. Sellaistakin on tapahtunut, että hypnoottisessa unessa oleva henkilö on tavattu rikosta suorittamasta. Mutta eipä luulisi olevan hypnotismille itselleenkaan eduksi, jos se halutaan painaa alhaisia tarkoituseriä palvelemaan. Ei myöskään yhteiskunnan edun kannalta ole terveellistä sellainen hypnotis-

min soveltaminen käytännön elämään, kuten termi kuuluu. Joka siis enemmän aikoo tutustua hypnotismiin, saa jättää mielestään käsityksen, että se on suora tie varallisuuteen ja hyvinvointiin. Lisäksi voi nyt jokainen, tarvitsematta uhrata varojaan mihinkään kurssiin, tutustua hypnotismin olemukseen lukemalla sitä selostavaa kirjallisuutta. Siihen on olletikin nyt tilaisuutta, sillä suomeksikin on ruvettu julkaisemaan tämän alan kirjallisuutta.

Vielä on syytä lopuksi selostaa erästä tähän kysymykseen läheisesti liittyvää menettelytapaa, nim. tautien parantamista suggestion ja osaksi hypnotismin avulla. Tätä parannusmenetelmää on käytetty hypnotismin yhteydessä niin, että vaikeammissa sairautapauksissa on potilas vaivutettu hypnoottiseen uneen ja kuljetettu hänen mielikuvitustaan muualla, joten hän ei ole voinut ollenkaan muistaa tai tuntea nykyistä tilaansa. Suuren merkityksen on saanut pelkästään suggestiota apunaan käyttävä parannusmenetelmä, jossa potilaan itsensä on saatava aikaan uskottelu parantumisestaan, eikä toisen henkilön vaikutuksella ole suurtakaan merkitystä. Perusajatuksena on, että sairas koneellisesti toistaa jotain lausetta, joka on sopusoinnussa hänen sairautensa kanssa. Esim. jossakin yleisessä sairaudessa toistetaan koneellisesti: »Minä tulen päivä päivältä terveemmäksi.» Jos on kysymyksessä joku paikallinen sairaus, sovitetaan lause sen mukaan. Sairaahan kohdan sivelemistä myös käytetään apuna.

Tätä parannuskeinoa neuvotaan käytettäväksi joku määrätty aika päivästä, tunti tai pari aamu- ja iltapuolella päivää. Toipuminen tapahtuu väliin nopeastikin, ja yleensä sanotaan sen olevan tehokkaan keinon, joka on uskottavaakin, sillä usko asian onnistumisesta on välttämätön monella muullakin alalla.

Hypnotismi vastoin tahtoa.

Kun on kosketeltu hypnotismin eri puolia, lienee paikallaan muutamalla sanalla selostaa sitä puolta, missä määrin voidaan hypnotisoida joku henkilö, vaikka hän ei sitä haluaisikaan, vieläpä voi suorastaan vastustaakin. Jos

tarkoituksellisesti koetetaan vastustaa hypnoottista vaikutusta, niin lienee se silloin verrattain vaikeata toimeenpanna. Jos hypnotisoitava liikkuu paikasta toiseen, on sitä kovin vaivaloinen saada suoriutumaan. Myös, jos ei yhtään kiinnitetä huomiota asiaan tai henkilö on joko kovin kiihdyksissä tai muutoin epänormaalisessa tilassa, on häntä vaikea hypnotisoida. Kehittynyt hypnotisoija voinee vastoin henkilön tahtoakin sen tehdä. Tämä ei ole kuitenkaan toivottavaa, sillä sekin on tavallaan väkivaltaa eikä siitä ole sanottavaa hyötyä. Kokeilija, joka vain yksistään asian harrastuksesta tahtoo tutkia asiaa, voi siten tarkata ilmiötä eri puoliltaan.

Hypnotismi kirjallisuudessa.

Hypnotismia koskevaa kirjallisuutta ei yleensä ole ollut saatavissa. Nyt on kuitenkin tämäkin puute poistettu, kun eräs melkoisen tyhjentävästi hypnotismia ja suggestiota esittelevä teos on ilmestynyt ja on siis jokaisen saatavissa.

Edellisistä viitteistä selvinnee, että hypnotismilla ei ole mitään kosketusta minkään taikuuteen vivahtavan kanssa, vaan on se aivan luonnollinen ilmiö ja siis sellaisena omaksuttava. Ei siltä sellaisenaankaan puutu mielenkiintoa, joten on kunkin paikallaan siihen perehtyä. Ehkäpä siitä jossakin muodossa voi olla apua myös menestyksen saavuttamiseksi.

III.

SPIRITISMI JA KÄSITYKSET SIITÄ.

Spiritismistä puheen ollen on heti huomautettava, että se on kokonaan eroitettava hypnotismista ja suggestiosta, sillä se perustuu joihinkin ulkopuolella oman itsemme oleviin voimiin, oikeammin yhteyteen henkien kanssa. Nämä henget voidaan erilaisilla keinoilla saada keskustelemaan ihmisten kanssa. Ne ovat edesmenneitä ja koettavat saada lähetetyksi sanomia nykyisistä olotiloistaan. Tältä alalta on huomattavasti kirjallisuutta olemassa, joten voimme tyytyä vain muutamaiin lyhyihin viittauksiin siitä.

Spiritismillä on sekä kannattajansa että vastustajansa, jotka molemmat pitävät omat käsityksensä siitä. Edelliset, uskoen täydellisesti olevansa tilaisuudessa haastelemaan vainajien kanssa, jälkimäiset, uskoen tuon kaiken hölynpölyksi, puolustavat luonnollisesti omaa kantaansa. Sannottakoon kuitenkin, että on aivan liian harkitsematonta mennä väittämään olemattomaksi ja perättömäksi sitä, mitä niin monet järkevät ja tieteellisesti asiaan perehtyneet henkilöt ovat tutkimustensa tuloksina saaneet selville. Tunnettu engl. kirjailija Conan Doyle uskoo voitavan puhua henkien kanssa, eikä Maeterlinck'kaan ole ehdottomasti kielteisellä kannalla. Kuitenkin löytyy paljon ihmisiä, jotka useimmiten tietämättömyyden ja ennakkoluulojen vallassa väittävät kaiken sen, mitä spiritismin nimellä tunnetaan, olevan pelkkää humbugia. Mutta on väärin tehdä niin jyrkästi tuomitsevaa johtopäätöstä asiassa, jossa on tehty paljon työtä, eri tavoilla tutkittu ja kokeiltu. Spiritismin alalla tutkimuksia tehneet henkilöt ovat tienraivaajia ja lisäksi alalla, joka on jokaisen ihmisen tulevaisuuden kannalta mitä tärkein. He ovat niitä, jotka vaivojaan säästämättä ponnistelevat ulottaakseen inhimillisen tietämyksen piiriä tuonelan virran tuolle puolen.

Miten tapahtuu yhteys henkien kanssa.

Usein puhutaan medioista silloin, kun on kysymyksessä keskustelu henkien kanssa. Meediat ovat henkilöitä, jotka ovat erittäin herkkiä henkien vaikutuksille, ja he, jouduttuaan jonkinlaiseen hurmio- tai unitilaan, ovat henkien käytettävänä tai toisin sanoen henget ottavat median olinpaikakseen. Tällä tavalla on paljon keskusteltu henkien kanssa ja koetettu siten saada heiltä tai niiltä tietoja niiden oloista poistuttuaan täältä. Tulokset juuri tältä kannalta eivät ole olleet erikoisen merkitseviä, koska näyttää kovin vaikealta saada tietoja vaihdetuksi. Näihin seikkoihin voi paremmin tutustua tämän alan kirjallisuuden avulla.

Toinen tapa yhteyden saavuttamiseksi on pöydän piteleneminen, jolloin kysytään suullisesti, kuten edellisessäkin,

käsiälallakin, jossa selitettiin joitakin sekaviksi jääneitä perintöasioita. — Tähän tapaan käy automaattinen kirjoitus.

Kaikille tunnettua lienee myös nykyisin tapa, jolla voidaan olla eräänlaisessa yhteydessä otaksuttavasti henkien kanssa. Koetta varten piirretään paperille kaksi ympyrää, joista isommalle piirretään kaikki kirjaimet, järjestyksessään ja pienemmälle numerot 0—9. Paperille asetetaan kello numerotaulu alaspäin tai juomalasi. 2—4 henkilöä voi parhaiten osallistua kokeeseen, asettamalla oikean käden etusormen kellon selkäpuolen keskustaan, kuitenkin niin keveästi, että mikään kellon sormenpäillä kuljettaminen ei voi olla mahdollista. Tämän jälkeen odotetaan jonkun aikaa, riippuen ajan pituus siitä, miten suotuisat ovat olosuhteet ja kello alkaa liikkahdella. Nyt voidaan kysyä nim. kokeilijat, mitä kukin haluaa ja asiasta mistä vain. Kello kulkemalla kirjaimesta toiseen muodostelee vastauksia tehtyihin kysymyksiin, ollen ne useasti hyvinkin ihmeellisiä, niin että jotakin sellaista, mitä ei nähdä, tunnetaan läsnäolevaksi. Huomattava on, että sormien tulee olla kellon selustassa ja siis kellon kulkiessa kuljettaa mukana. Numeroympyrästä voidaan lukea aikamäärät. — Olosuhteet jolloin kokeissa parhaiten onnistutaan on rauhallinen ympäristö, niin että mitään häiritseviä sivuvaikutuksia ei esiinny. Samoin on aika puolen yön tienoilla sopivin mutta myös illalla voidaan kokeissa onnistua. Myös pimeä vuodenaika on sopivampi kuin valoisa.

Kokeeseen osallistuvista henkilöistä myös paljon riippuu kokeen onnistuminen. Yleensä ovat sellaiset naiset, jotka uskovat tämän tapaisiin asioihin, sopivia olemaan mukana etenkin alkaessa. Myöhemmin voi muuttua osanottajat kokeen siitä häiriintymättä. Voidaan sanoa, että asiaan uskominen auttaa tässä kuten muussakin.

Kaikissa spiritismiä koskevissa menettelytavoissa on heikko puoli, johon vastustajatkin vetoavat, nim. että niissä voidaan joutua suggestion valtaan ja kokeilijatuulla, että se, mitä tapahtuu, tapahtuu jonkun yliluonnollisen voiman vaikutuksesta, vaikka tapahtuukin hänen

itsensä aikaansaamana. Esimerkiksi viimeisessä kokeessa voisi olla mahdollista, että kokeeseen osanottajat itse sormenpäällään kuljettavat kelloa. Samoin että meediona toimiva henkilö vastailee omasta päästään. Näinkin voidaan väittää, mutta jos edellä selostetulla tavalla kokeilee esim. kellon avulla, ei siinä voi petos olla mahdollista ja tätähän voi jokainen itse kokea todetakseen asian. Ne jotka asiaan antaumuksella syventyvät tulevat huomaamaan asiassa olevan muutakin eikä vain pelkkää itsepetosta ja uskottelua. Ehkäpä kokeilujen lopputuloksena ja kehityksen kautta voidaan myöhemmin esittää epäilijöitäkin tyydyttävät tulokset.

LOPPULAUSE.

Tässä on hyvin suppeassa muodossa selostettu niitä n.s. salattuja voimia, jotka jokainen ihminen omistaa tietensä tai tietämättään. Niiden kehittäminen pitäisi olla jokaiselle mahdollista. Nykyään on saatavana laajoja teoksia tässä kosketelluista asioista, eikä tämälantapainen esitys voi muuta kuin aivan ylimalkaisesti kosketella kysymyksessä olevia aineita. Tarkoitus on antaa joitakin viitteitä millaisia ovat ne salatut voimat, joista nykyaikana niin monessa yhteydessä puhutaan. Monessa tapauksessa saa sellainen, joka haluaisi näihin asioihin tutustua, maksaa hyvinkin kalliit oppirahat, joko tilaamalla »kurssia» ja painetuista teoksista tai etenkin nykyaikana muodissa olevilta suggestioparantajilta hakiessaan parannusta sairauksiinsa, joka viimeksi mainittu etenkin ei useissa tapauksissa ole tuottanut toivottua tulosta ja jota parannusmenetelmää olisi voinut kukin kotonaan harjoittaa kirjatietojen perusteella. Asiasta voisi laajemminkin kirjoittaa, mutta kun ei se suorastaan koske käsiteltyä aihetta, ei ole syytä siihen enemmän puuttua. Näin ollen lienee kirjasen tarkoitus olla niin sanoakseni avaimena salattujen voimien ensi tuntemiseen, saavutettu.

Kirjallisuutta hypnotismin ja suggestion, myös suggestioparannuksen alalta on julkaissut etupäässä W.S.O.Y. Spiritismin alalta Arvi A. Karisto O.Y.

